



การมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ Participation in driving Phuket Province towards a special form of local government

แสงเดือน หังสนันท์¹กัญญาวีร์ ทองศรีรักษ์²จารุกิตติ์ คิติกุ² และ สุดารัตน์ แสงวิสุทธิ์²

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

²นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดภูเก็ต 2) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ตสู่การขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 384 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดภูเก็ตในการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานการปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารในจังหวัดภูเก็ต ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมพบว่า ประชาชนอยากเข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเทศบาลของจังหวัดภูเก็ตควรมีการทำงานอย่างทั่วถึง อีกทั้งควรมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเพื่อเป็นการยกระดับจังหวัดภูเก็ตให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม การขับเคลื่อนการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จังหวัดภูเก็ต



ABSTRACT

This research is a quantitative research. The objective of quantitative research is 1) to study the knowledge and understanding of the people of Phuket Province, 2) to study the level of participation of the people in the local administration of Phuket Province to drive Phuket as a special form of local administration and 3) To study a guideline to drive Phuket Province as a special form of local administration. The population was 384 people of Phuket Province. The tool used for the study was a questionnaire to analyze the data by determining the frequency, percentage, mean and standard deviation.

The research results were found that the understanding of Phuket's people about driving Phuket Province as a special form of local administration is Overall. Very level Participation of the people in the administration of local administration in the administration in Phuket Province. Participation in decision-making Participation in operations participation in benefits. There should be more encourage to a government about improving the provincial development and participation in the evaluation Is moderate, suggestion Overall, it was found that People would like to participation in operations are found that the accessibility of the local government or the municipality. of Phuket should work thoroughly. In addition, there should be a change in government to raise the level of Phuket Province to make more progress.

Keywords : Participation Driving a special local government Phuket

บทนำ

จังหวัดภูเก็ตมีการปกครองแบ่งออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง และมีการปกครองท้องถิ่นประกอบด้วย 17 ตำบล 103 หมู่บ้าน 1 เทศบาลนคร (เทศบาล นครภูเก็ต) 2 เทศบาลเมือง (เทศบาลเมืองป่าตอง) (เทศบาลเมืองกะทู้) 6 เทศบาลตำบล 9 องค์การ บริหารส่วนตำบล รวมทั้งหมดจำนวน 19 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2557 กรมส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่น, 2555) การปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องที่อำเภอเมืองภูเก็ต ประกอบด้วยองค์การปกครองส่วน ท้องถิ่น 7 แห่ง การปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องที่อำเภอกะทู้ ประกอบด้วยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 3 แห่ง การปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องที่อำเภอถลาง ประกอบด้วย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 8 แห่ง เมืองท่องเที่ยวอย่างจังหวัดภูเก็ต มีการบริหารในระดับภูมิภาคในฐานะตัวแทนจาก ส่วนกลางหรือรัฐบาล และมีส่วนท้องถิ่นควรมีทิศทางการพัฒนาในอนาคตว่าควรเป็นอย่างไร

จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดทับซ้อนกับการบริหารส่วนภูมิภาคคือจังหวัด และใช้ งบประมาณมาก ทั้งที่ไม่มีเขตพื้นที่ที่บริการสาธารณะเป็นของตนเองชัดเจน เห็นสมควรแปรสภาพไปรวม กับองค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นรูปแบบใหม่ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีจำนวนมากอยู่ในเขต ชุมชนชนบทที่มีความหลากหลาย ทางด้านการเมืองเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม มีงบประมาณไม่เพียงพอ ตรงกับวสันต์ เหลืองประภัสร์, (2550) กล่าวว่า แก่นกลางสำคัญของแนวคิดการจัดตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ควรตระหนักถึงลักษณะ พิเศษขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นบนฐานของ “ความจำเพาะของ พื้นที่ท้องถิ่น” โดยเริ่มต้นจากการคำนึงถึง ความแตกต่างหลากหลายในชุมชนท้องถิ่นในมิติด้านสภาพการณ์ เชิงพื้นที่ซึ่งปรากฏให้เห็นชัดในชุมชนท้องถิ่น และมีมิติด้านความแตกต่างหลากหลายในเชิงพลวัตทางสังคม (Social Dynamics) ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่องอัน จะนำมาสู่ปัญหาหรือความท้าทายใหม่ในการจัดการพื้นที่ท้องถิ่นตามการแปลงสภาพของชุมชนท้องถิ่น ในอนาคตจึง เห็นสมควรให้แปรสภาพไปรวมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใหม่ ตรงกับ Alex Brillantes, (2004) ซึ่งกล่าวว่า จากการกระจายอำนาจในหลายๆ ประเทศ ได้ข้อสรุป ประการหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับ การกระจาย อำนาจว่า “ การกระจายอำนาจเป็นการมีส่วนร่วม ในอำนาจ (share of power) ระหว่างรัฐกับ ท้องถิ่น นั่นเอง ”



ทั้งนี้ เพื่อตอบรับนโยบายด้านการท่องเที่ยวจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวมไปถึงผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ นำเสนอปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว นำเสนอกับรัฐมนตรี ฯ เพื่อเสนอต่อไปยังนายกรัฐมนตรีในการแก้ปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของฝั่งอันดามันสู่ความยั่งยืน เพื่อผลักดันให้ภูเก็ตปกครองในรูปแบบพิเศษ โดยการเลือกตั้งผู้ว่า ราชการจังหวัดหรือผู้ว่า ฯ มาจากการคัดสรร จะทำให้การพัฒนาและการแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วกว่าในปัจจุบัน รวมไปถึงภูเก็ตสามารถที่จะวางแผนการพัฒนา และวางแผนการจัดเก็บ และการใช้ งบประมาณที่สอดคล้องกับสภาพของเมือง และสภาพปัญหาได้ดีกว่า ขณะนี้ภูเก็ตมีการเติบโตทางการท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดด งบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรลงมาพัฒนาภูเก็ตนั้น ไม่เพียงพอในการพัฒนา รองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นทุก ๆ ปี การให้ภูเก็ตปกครองรูปแบบพิเศษ ลักษณะเดียวกับเมือง พัทยาหรือกรุงเทพมหานครนั้น จะช่วยให้การจัดสรรงบประมาณมาพัฒนาภูเก็ตได้ดีกว่าปัจจุบัน จึงเห็นสมควรที่จะต้องยกให้ภูเก็ตเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ การออกแบบกลไกที่เหมาะสมสำหรับการบริหารพื้นที่ลักษณะพิเศษนี้จะส่งผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษในแง่ความสามารถที่จะขับเคลื่อนกิจกรรมต่าง ๆ ของท้องถิ่น อันจะนำไปสู่การตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยสรุปแล้ว การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จึงหมายถึง การบริหารปกครองท้องถิ่นโดยมุ่งปรับปรุง เปลี่ยนแปลงแก้ไขออกแบบโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์ และคณะเคยทำการศึกษา เรื่อง “ การจัดการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ: ศึกษากรณีจังหวัดภูเก็ต ” (2541) พิจารณาว่าจังหวัด ภูเก็ตมีสภาพพื้นที่ที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูง รายได้ของประชากรค่อนข้างมาก มีนักท่องเที่ยวเข้ามา ท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีปัญหาอย่างมากมาย เช่น ปัญหาประชากรแฝง ปัญหายาเสพติด ปัญหา การก่อกองชาวมุสลิม ฯลฯ อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจให้ภูเก็ตบริหารจัดการในรูปแบบ “ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ” นั้นยังมีได้เกิดขึ้น

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการ และการปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ต เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่งต่อการผลักดันการปกครองส่วน ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ตให้ เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงการบริหารงานภาครัฐภายใต้แนวคิดการบริหาร ภาครัฐแบบมีส่วนร่วม (Participatory Governance) และแนวคิดตามหลักการธรรมาภิบาล (Good Governance) หากสามารถผลักดันจังหวัดภูเก็ตให้เป็นเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษได้ในอนาคต จะสามารถกำหนด โครงสร้างการบริหารที่เหมาะสมให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาการตกงาน เป็นต้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตให้เป็นพื้นที่ เศรษฐกิจสำคัญของประเทศอย่างยั่งยืนในอนาคต ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของประชาชน ในจังหวัดภูเก็ต และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ตสู่การขับเคลื่อน จังหวัดภูเก็ตเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ นอกจากนี้เพื่อให้การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดภูเก็ตเป็นไปตามแบบแผน และตอบสนองตามความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งนำไปสู่การ ยกระดับการปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ตให้เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดภูเก็ต ในการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครอง ส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ
2. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ตสู่ การขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง



ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ตามจำนวนประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งหมด 415,462 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรเทไร่ ยามาเน่ (สุวิมล ติรกานนท์.2548 : 97) ได้จำนวน 384 ชุด และใช้วิธีกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota sampling)

2. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาการขับเคลื่อนภูเก็ตสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

3. ขอบเขตพื้นที่

การวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาในพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ อำเภอบ ตำบล ระดับการศึกษา และอาชีพ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจที่มีต่อประชาชนที่มีต่อการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นขององค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปร ในด้าน เพศ อายุ อำเภอบ ตำบล ระดับการศึกษา และอาชีพ / สถานภาพ ของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของประชากรที่มีต่อการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยมีการกำหนดระดับคะแนนไว้ 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กรในการบริหารจังหวัดภูเก็ต เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ 3) ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และ 4) ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended questionnaire) ให้เสนอความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ตลอดจนแนวทางในการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในจังหวัดภูเก็ตทั้งหมด 3 อำเภอบ ประกอบด้วย อำเภอบเมือง อำเภอบถลาง และอำเภอบกะทู้ จำนวน 384 คน ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วน และรวบรวมแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อนำมาอภิปรายผล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้



- 3.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์
- 3.2 แบบสอบถามส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
- 3.3 แบบสอบถามส่วนที่ 2 ตรวจสอบให้คะแนน ออกเป็น 5 ระดับ โดยหาค่าร้อยละ
- 3.4 แบบสอบถามส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กรในการบริหารในจังหวัดภูเก็ต โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
- 3.5 แบบสอบถามส่วนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสังเคราะห์ความ (เป็นคำถามปลายเปิด)

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ สรุปผลได้ดังนี้

1. การศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดภูเก็ตในการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย มี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบทั่วไป กับรูปแบบพิเศษมากที่สุด จำนวน 341 คน คิดเป็นร้อยละ 88.8 รองลงมา คือ ประเด็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ในประเทศไทย มี 2 พื้นที่คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา เท่านั้น จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 78.6 อันดับที่สาม คือ ประเด็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีการจัดสรรงบประมาณแตกต่างกับการปกครองรูปแบบทั่วไป และประเด็นการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการปกครองที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 77.1 อันดับสี่ คือ ประเด็นการปกครองส่วนท้องถิ่นในภูเก็ต เป็นการปกครองโดยใช้หลักการกระจายอำนาจ จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 76.8 อันดับห้า คือ ประเด็นการพิจารณา “รายได้” มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการจัดตั้งเป็นเขตปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 76.6 อันดับหก คือ การปกครองของจังหวัดภูเก็ต เป็นการปกครองโดยอาศัยหลักการแบ่งอำนาจมาจากส่วนกลาง จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 อันดับเจ็ด คือ ประเด็นการได้มาซึ่งนายกเมืองพัทยา ต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในเมืองพัทยาเท่านั้น จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 73.4 อันดับแปด คือ ประเด็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลที่แตกต่างจากท้องถิ่นอื่น จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประเด็นจังหวัดภูเก็ตเป็นเขตการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7

2. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กร ในการบริหารในจังหวัดภูเก็ต ทั้ง 4 ด้าน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) และเมื่อพิจารณารายด้านปรากฏผลดังนี้

2.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลางทุกข้อตามลำดับ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ให้ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการใช้พื้นที่สาธารณะของชุมชน เช่น สวนสาธารณะ ลานอเนกประสงค์ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.17$) ท่านได้มีส่วนร่วมตัดสินใจในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนและผู้สูงอายุ เช่น การแข่งขันกีฬาเพื่อสุขภาพ ($\bar{X} = 3.17$) ท่านได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา/ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน เพื่อยกระดับให้ชุมชนท่านเป็นชุมชนแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.14$) ท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหาความต้องการและกำหนดแนวทางการพัฒนา เพื่อแก้ไขและลดปัญหาในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.11$) ท่านได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในด้านแก้ไขความยากจน เช่น ท่านได้รับการสนับสนุนเงินทุนในระดับหมู่บ้านสำหรับครัวเรือน เพื่อเยี่ยมไปประกอบอาชีพ โดยไม่มีดอกเบี้ย ($\bar{X} = 3.01$) ตามลำดับ

2.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ให้ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมอาชีพประจำท้องถิ่น มีผลการมีส่วนร่วมสูงกว่าประเด็นอื่น คือ มีผลการมีส่วนร่วม



ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.15$) รองลงมาคือ ประเด็นท่านได้เข้าร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน / โครงการหรือกิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหมู่บ้านให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแผนพัฒนา ($\bar{X} = 3.08$) ท่านเคยมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และดำเนินการก่อสร้างต่าง ๆ เช่น การพัฒนาอาคาร สถานที่ในชุมชน ถนน ร่องระบายน้ำ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.04$) ท่านได้มีส่วนร่วมเป็นกรรมการในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.01$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ประเด็นประชาชนได้เข้ามาร่วมหรือปรับปรุงการบริหารงานพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.99$)

2.3 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมของประชาชนในผลประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลางทุกข้อตามลำดับ ได้แก่ ประเด็นท่านได้มีส่วนร่วมในการ พัฒนาสถานบริการสาธารณสุขใกล้บ้านให้มีคุณภาพมาตรฐาน มีผลการมีส่วนร่วมสูงกว่าประเด็นอื่น คือ มีผลการมีส่วนร่วมระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) รองลงมา คือ ประเด็นท่านได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา/ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน เพื่อยกระดับให้ชุมชนท่านเป็นชุมชนแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.18$) ท่านได้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมเยาวชน และผู้สูงอายุในการแข่งขันกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 3.15$) ท่านได้รับประโยชน์จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.11$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แต่งตั้งประชาชนเข้ามาเป็นกรรมการประเมินแผนงาน/โครงการตามแผนพัฒนา ($\bar{X} = 3.06$)

2.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลางทุกข้อตามลำดับ ได้แก่ ประเด็นท่านได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีผลการมีส่วนร่วมสูงกว่าประเด็นอื่น คือ มีผลการมีส่วนร่วมระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.05$) รองลงมา คือ ประเด็นท่านได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.03$) ท่านเคยมีโอกาสในการประเมินคุณภาพ ใน ด้านการจัดพื้นที่สาธารณะประโยชน์ เช่น ลานอเนกประสงค์ ที่ถูกต้องตามแบบแผน ($\bar{X} = 3.02$) ท่านได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบความ โปร่งใสในการบริหารงานของคณะผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.99$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ประเด็นท่านได้มีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำบัญชีงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.95$)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประชาชนจังหวัดภูเก็ตมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยมี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบทั่วไป กับ รูปแบบพิเศษ มากที่สุด รองลงมา คือ ประเด็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษในประเทศไทยมี 2 พื้นที่ คือ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยาเท่านั้น และประเด็นที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ประเด็นจังหวัดภูเก็ตเป็นเขตการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กร ในการบริหารในจังหวัดภูเก็ตทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และน้อยที่สุด คือด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล



อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดภูเก็ตในการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจของประชากรที่มีต่อการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตสู่การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะประชาชนในจังหวัดภูเก็ตมีการติดตามข่าวสาร ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในเรื่องการเมืองการปกครอง และการบริหารราชการ ได้ทั้งในสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เนื่องจากเรื่องการยกระดับการปกครองเป็นเรื่องที่ประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ ควรตระหนัก เพื่อประโยชน์ทั้งในด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น เศรษฐกิจ และความเจริญก้าวหน้าในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สิทธิธัญช์ วารุณสหรัชภณ, 2559) เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ก็เพราะว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่าระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา ของประชาชนในหัวข้อ อบต.ตลาดจินดาว่า เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าประชาชนได้รู้ว่า อบต.ตลาดจินดาได้เข้าสู่ ระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นโดยประชาชนได้ทราบถึงการปกครองมากกว่าครึ่งของจำนวนที่วิจัย ทั้งหมดจึงสรุปได้ว่าประชาชนได้รู้ว่า อบต.ตลาดจินดาเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นโดยคิดเป็นร้อยละ 94.5 และประชาชนส่วนที่ไม่รู้ว่า อบต.ตลาดจินดาได้เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นคิดเป็นร้อยละ 5.3 ถือว่าประชาชนได้รู้ว่า อบต.เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ระดับการมีส่วนร่วม เมื่อพิจารณาในรายด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับปานกลางทุกด้านเช่นกัน ซึ่งสามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องมาจากการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันของจังหวัดภูเก็ตเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าร่วมประชุม เพื่อเสนอปัญหา ความต้องการและกำหนดแนวทางการพัฒนา / พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน เพื่อแก้ไขและลดปัญหาในท้องถิ่น อย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สิทธิธัญช์ วารุณสหรัชภณ, 2559) เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ก็ เพราะว่าด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกันเนื่องมาจากประชาชนต้องการเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหาและความต้องการเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหาและความต้องการในท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชน แสดงความคิดเห็น วิจารณ์ เสนอแนะการทำงาน และร้องทุกข์ ชี้แจงการใช้งบประมาณ ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของ อบต. ให้มากขึ้น

ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องมาจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน / โครงการ หรือกิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้วางไว้ในแผนพัฒนา เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ อีกทั้งประชาชนในจังหวัดภูเก็ตได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติและดำเนินการก่อสร้างต่าง ๆ เช่น การพัฒนาอาคารสถานที่ในชุมชน ถนน ร่องระบายน้ำ และยังมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการในการดำเนินงานตามแผนงาน หรือโครงการในการพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปัญญา เกลียวชาติ, 2559) เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนา ตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ก็เพราะว่าด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการของประชาชน ในตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เนื่องมาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะกระบวนการหรือกิจกรรมบางกิจกรรม ประชาชนสามารถให้ความร่วมมือหรือเข้าร่วมได้ด้วยตนเองโดยความสมัครใจ เช่น การให้ข้อมูลในด้านต่าง ๆ แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การแสดงความคิดเห็นหรือความ



ต้องการผ่านช่องทางต่าง ๆ และการเข้าร่วมปฏิบัติตามนโยบาย ตลอดจนเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำขึ้น เช่น การแข่งขันกีฬาการเข้าร่วมประเพณีต่าง ๆ เป็นต้น

ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากประชาชนได้รับผลประโยชน์จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี มีการพัฒนาสถานบริการสาธารณสุขใกล้บ้านให้มีคุณภาพ อีกทั้งยังส่งเสริมให้เยาวชนและผู้สูงอายุ มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาและนันทนาการ เข้าถึงการพัฒนา / พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนเพื่อยกระดับให้เป็นชุมชนท่องเที่ยว และมีการแต่งตั้งให้ประชาชนเข้ามาเป็นกรรมการในการประเมินแผนงาน / โครงการตามแผนงาน นอกจากนี้ประชาชนยังมีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรมโครงการพัฒนาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น หมายถึง กิจกรรมการ ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่นประชาชนนั้นได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการได้รับผลประโยชน์จากการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย (นงนุช ยาบุญนะ, 2560) เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำ แผนพัฒนาตำบล ระยะ 3 ปี (พ.ศ.2557-2559) ของเทศบาลตำบลบ้านโป่ง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ก็เพราะว่าด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ของประชาชน เทศบาลตำบลบ้านโป่ง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากจากประชาชนมีส่วนร่วมในการศึกษา, ศาสนา, กีฬา, เยาวชน อีกทั้งได้รับประโยชน์จากเทศบาลเกี่ยวกับสาธารณูปโภคเช่น ไฟฟ้า, ประปา การจัดกิจกรรม / โครงการด้านเศรษฐกิจการประกอบอาชีพความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายแผนงาน / โครงการที่เทศบาลไปดำเนินการในหมู่บ้าน ให้การอุดหนุน / จ่ายค่าตอบแทน / มอบของรางวัลให้แก่ท่านเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม มีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง / เปิดซองประมูลโครงการ

ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากจากประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสในการบริหารงานของคณะผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อีกทั้งประชาชนได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการเข้ามามีส่วนร่วมควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้ประชาชนในการประเมินคุณภาพในด้านการจัดพื้นที่สาธารณประโยชน์ เช่น ลานอเนกประสงค์ที่ถูกต้องตามแบบแผนเพื่อเป็นผลย้อนกลับต่อการดำเนินการต่าง ๆ ที่หน่วยงานของภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดทำขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ภัทรวรรณ วรเสฏฐ์ธำกูร, 2562) เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดบุรีรัมย์ ก็เพราะว่าด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกันเนื่องจาก ควรมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินโครงการกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการประเมินผลความคุ้มค่าของแผนจากงบประมาณที่ใช้ การแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาตำบลในงานด้านการพัฒนา เพื่อปรับปรุงกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้ความเหมาะสมกับตำบล การปรึกษาหารือเพื่อเตรียมการประเมินผลตามแผนพัฒนาตำบล การเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ร่วมประชุมในการสรุปผลการดำเนินงานติดตามวิเคราะห์ผลกระทบของโครงการกิจกรรมที่เกิดขึ้นในองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อเสนอแนะ

จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กรในการบริหารในจังหวัดภูเก็ต พบว่า มีค่าความถี่ 27 คน ด้านที่มีค่ามากที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ มีค่าความถี่ 16 คน และมีค่าร้อยละ 61.44 ทั้งนี้ควรให้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเพื่อการยกระดับจังหวัด การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพราะทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตเพิ่มขึ้น และจะทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตดีขึ้น รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ มีค่าความถี่ 5 คน และมีค่าร้อยละ 15.36 ทำให้การเข้าถึงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเทศบาลยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร ในส่วนของการจัดสรรงบประมาณของจังหวัดภูเก็ตจากส่วนกลาง ยังไม่เต็มเท่าที่ควร และด้านที่มีค่าความถี่ต่ำที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ควรให้ประชาชนมีการแสดงความคิดเห็นในการจัดโครงการ เพราะโครงการบางโครงการชาวบ้านยังไม่สามารถเข้าถึงได้ ประชาชนมีความต้องการในส่วนของพัฒนาการท่องเที่ยวที่มากขึ้น และควรจะให้มีการปกครองรูปแบบพิเศษ เพราะจะทำให้ประชาชนจังหวัดภูเก็ตมีปาก มีเสียงมากยิ่งขึ้น และด้านการมีส่วนร่วมในการ



ประเมินผล มีค่าความถี่อย่างละ 3 คน และมีค่าร้อยละ 11.52 ภาครัฐควรหาวิธีช่วยแก้ไขปัญหา เรื่องการชำระหนี้สินต่าง ๆ เช่น การผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว หรือยกเว้นบางกรณี รวมไปถึงการปฏิรูปความเท่าเทียมกันในสังคมในด้านต่าง ๆ ประชาชนชาวภูเก็ตควรได้รับเหมือน ๆ กัน ในเมื่อจ่ายภาษีเหมือนกันก็ควรได้รับการพัฒนา และควรยึดประชาชนเป็นหลัก สำหรับการปกครองในทุกรูปแบบ

ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไป

1. การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ต
2. ยกระดับจังหวัดภูเก็ตเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ
3. ความต้องการของประชาชนด้านการพัฒนาชุมชนในจังหวัดภูเก็ต

เอกสารอ้างอิง

นนุช ยานุกฤษ. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำ แผนพัฒนาตำบล ระยะ 3 ปี (พ.ศ.2557-2559) ของเทศบาลตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่.

(สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2564), เข้าถึงได้จาก:

<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/pikanasan/article/view/99071/77043>

ภัทรวรรณ วรเสฏฐ์ฐากูร. (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดบุรีรัมย์. (สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2564), เข้าถึงได้จาก:

<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru/article/view/247574/166910>

วสันต์ เหลืองประภัสร์. (2559). องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ. (สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2564), เข้าถึงได้จาก:

https://www.stou.ac.th/Schoolnew/polsci/UploadedFile/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8%A2%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%2010.pdf?fbclid=IwAR2qXr3vXJFm9k3O_wBE65Hyn6D8A74g_ymaWKUM15TzYM1EZzcEtzuEQM

สมคิด เลิศไพฑูรย์. ข้อเสนอแนะให้มีการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษในประเทศไทย ศึกษาผ่านกรณีเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (สืบค้นเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2563), เข้าถึงได้จาก: <file:///C:/Users/asus/Downloads/124-Article%20Text-144-1-10-20141225.pdf>

สิทธิธัญชห์ วารุณสหรัชภณ. (2559). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. (สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2564), เข้าถึงได้จาก :

http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5803011013_5058_5640.pdf

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน. (2555). ประวัติจังหวัดภูเก็ต.ศาลากลางจังหวัดภูเก็ตหลังใหม่. (สืบค้นเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2563), เข้าถึงได้จาก :

<http://www.osmsouth-w.moi.go.th/osm-introduce.php?url=phuket-histry&l=th>

Brillantes, Alex B., Jr. (2003).Local Government/ Local Administration/ Decentralization.

(สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2564), เข้าถึงได้จาก:

<http://www.copag.msu.ac.th/conference4/files/PDF/10.1%20Danilo%20de%20la%20Rosa%20Reyes%2067-86.pdf>